

TROUW EN WISSELENDE CONTACTEN

Dit wordt een verhaal over trouw, onthouding en wisselende contacten. Sinds 1950 op de NGF-kalender en sinds mensenheugenis gespeeld op de Pan: een professional die besluit dit keer niet mee te doen omdat zijn vaste partner verhinderd is en een pro die zijn dame iedere twee jaar inruilt voor een nieuwe.

Het begon zo braaf in 1950. De Dames-Commissie had een nieuwe wedstrijd op de kalender gezet: Dames tegen Professionals. Dames kregen haast nooit de kans om met de pro's te spelen en het was goed ter verhoging van hun spelpeil. De eerste keer werd op 1 mei 1950 op De Pan gespeeld. 's Ochtends zes foursomes en na de lunch twaalf singles. Ondanks 9 slagen voorsprong verloren de dames met 5-13.

Het jaar daarop, ditmaal op Hilversum, kregen ze nog maar 7 slagen en de uitslag loog er niet om: 2 1/2 - 15 1/2, niet één partij gewonnen. In 1953 kregen de dames geen slagen meer, en ze moesten vanaf dezelfde tees als de professionals spelen. Ze verloren wederom.

De formule werd aangepast. Voortaan vormde een professional met de beste dame van zijn club een foursome-koppel en samen speelden zij 36 holes van de backtees tegen bogey (de vroegere benaming voor par). Tegenwoordig wordt 36 holes stableford vanaf de backtees gespeeld. In 1964 deed een voorzichtige sponsoring zijn intrede en werd een fraaie wisselbeker, de Coupe Laurent Perrier, ter beschikking gesteld. Piet Witte en Jkvr. A.H.E.M. van Riemsdijk behaalden dat jaar de zege met een score van 8 down.

De beker telt vele bekende namen. Joyce Heyster-de Witt Puyt won in 1983 en 1991 met Alex Loesberg, en in 1989 met de te vroeg overleden Simon van de Berg.

Joyce vormt nu een koppel met de coach van de Nederlandse selectie, Cees Renders, en

foto: Maarten van Kleinwee

dit jaar werden ze gedeeld derde. Cees Dorrestein, die in 1964 met de moeder van Joyce gedeeld derde werd met 17 down, won in 1968 met mevrouw A. Eschauzier en in 1981 met Ariane de Groot. Sindsdien speelt Cees, die dus volgend jaar voor de eenendertigste keer zal meedoen, met Astrid Hollander. Broer Jan staat maar liefst zes keer op de beker en meldde opgewekt dat hij wil doorgaan tot hij voor de zevende keer heeft gewonnen.

Winnaar Alan Saddington leest voor uit eigen werk, terwijl zijn partner Pans Cliteur en organisator mevrouw J. Mundt aandachtig toeluisteren.

Zijn zeges zijn tot stand gekomen met allemaal verschillende dames, die hij steeds twee jaar een kans geeft. Hij heeft een fijne neus voor talent en won onder meer met Mette Hageman en Barbara van Strien. Dit jaar speelde hij met Joop Bleekemolen, die twee weken daar-

voor met Onno Meyer de Pan Mixed Four-somes had gewonnen, en met 60 punten werden ze gedeeld derde.

STERKE VERHALEN

Dit jaar werd voor de 30ste keer gespeeld om de Coupe Laurent Perrier, maar helaas ontbraken juist deze keer de magnums champagne die gewoonlijk de prijzetafel opsierden. Volgend jaar wordt die traditie hervat. Vele herinneringen doken op in de gesprekken na afloop. Hoe vroege vogels zich te goed konden doen aan de lunch, terwijl de late starters soms nauwelijks de tijd kregen om een broodje mee te grissen voor onderweg. Dat Martien Groenendaal inderdaad de beloofde 25 jaar met mevrouw P.M. van Spaendonck had volgemaakt, en nu sinds vier jaar niet meer meedeed.

Mevrouw Mundt, die dit jaar al voor de 20ste keer de leiding had, liet een afrekening van 1975 zien, waaruit bleek dat de reiskostenvergoeding bijna twee keer zo hoog was als het prijzengeld. Gerard de Wit (Noordwijk) had f 37,50 ontvangen - terwijl de eerste prijs f 100,- was en de tiende nog net een tientje - en Cees Dorrestein kreeg f 7,50 omdat hij helemaal (!) uit Amersfoort moest komen. Toen

overduidelijk bleek dat de dames als chauffeur voor de pro's optraden (ze reden namelijk zeer omzichtig door tot bijna op de tee, opdat de heren hun tassen niet te ver hoefden te zeulen), werd de reiskostenregeling afgeschaft en het geld toegevoegd aan de prijzenpot.

STERK SPEL

Er werd op deze druilerige maandag op de zware, maar in uitstekende conditie verkerende, baan goed gespeeld. De winnaars, Alan Saddington en Pans Cliteur, maakten 's ochtends 34 punten en 's middags 32. Zoals Saddington zei: 'Pans deed het ontzettend goed. Als je nagaat dat ik in mijn eentje bij het Nedcar Open (ook op de Pan) twee keer 74 speelde, en nu maken we samen 74-76. De enige streep was de 15de. Ja, dat was mijn afslag.' En Pans Cliteurs reactie: 'Dit is de vijfde keer dat ik meedoe, de vierde keer met Al. Die eerste keer, met Coen Broeckhuysen, waren we navier holes al gediskwalificeerd. Wisten wij veel dat het backtees was. Ik vind dit zo'n dierbare wedstrijd. En ik ben er best trots op om op die beker te staan.'

Renders, voor het eerst met Joyce Heyster spelend, gaf als verklaring voor de iets mindere middagronde (28 punten): 'Alles zat tegen op de eerste negen. Drie keer geplugd in de bunker, drie strepen, 10 punten. Toch mooi teruggekomen met 18 punten over de tweede negen.'

En Jan Dorrestein, gevraagd naar het waarom

UITSLAGEN

1. Mw. P. Cliteur - A. Saddington	34 - 32 = 66
2. Mw. S. van Rinkhuizen - J. Saxton	34 - 28 = 62
3. Mw. A. de Groot - D. Burnside	31 - 29 = 60
Mw. J. Heyster - C. Renders	32 - 28 = 60
Mw. J. Bleekemolen - J. Dorrestein	34 - 26 = 60
6. Mw. A. Schreuder - T. O'Mahony	27 - 31 = 58
Mw. F. Lempers - G.J. Bakker	31 - 27 = 58
Mw. C. Blind - W. Lemmens	29 - 29 = 58
Mw. E. van Gelderen - R. Richards	29 - 29 = 58

van de terugval 's middags, bekende: 'Je wordt wat ouder, je hebt al zo veel holes in de benen.'

Tweede, met 62 punten, werd het koppel Saxton-van Rinkhuizen. Voor beiden was dit de eerste keer dat ze meededen. 'Verdiene ze er nou mee?' vroeg Sandra, een tikje verontwaardigd omdat ze vond dat ze het 's middags had laten liggen. 'Pas na afloop bedacht ik, jee, dit kost hem geld. Maar deze baan is niks voor een mixed foursome. De man moet alles doen. Pas op zeven mogen wij een ijzer naar de green slaan. Gelukkig zijn mijn houten juist mijn kracht, dus aan mij hebben ze nog wel wat.' IJs en weder dienende volgend jaar de 45ste editie van Dames-Professionals op de dan 100-jarige Pan.

Aleid Kemper

Een foto uit Maandblad Golf, juni 1951. Het bijschrift luidde: "Toen Jos van Dijk met deze lange putt op de laatste green de reeds bijna verloren foursome met Dorrestein nog all square maakte, viel mevrouw Driebeek van schrik en verbazing in de armen van haar partner."

